

Nielegalny wyrok II K 851/18, wydany dnia 28-02-2019 r. bez procesu

Kim jest osoba skazująca człowieka bez faktu czynu przestępnego? Gangsterem

Fakty:

1. Brak materii czynu określonego w akcie oskarżenia
2. Brak informacji w wezwaniu na rozprawę, czy obecność na rozprawie jest obowiązkowa i o skutkach nieobecności
3. Brak postanowienia o odrzuceniu wniosku oskarżonego o umorzenie postępowania ze względu na negatywne przesłanki procesowe, bądź wydania wyroku uniewinniającego
4. Brak zajęcia stanowiska przez sędziego w kwestii wniosku prokuratora o ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny oraz zasądzenie kosztów i opłaty w sprawie
5. Brak zasądzenia kosztów i opłat sądowych dla skazanego w postępowaniu karnym i obciążenie kosztami w sprawie z urzędu podatników
6. Brak uzasadnienia wyroku i stwierdzenia merytorycznego, czy czyn określony w akcie oskarżenia faktycznie popełniono i czy został popełniony umyślnie (vide [art. 9 k.k.](#))
7. Brak pouczenia i poinformowania „skazanego” w trybie [art. 16 k.p.k.](#), o sposobie i terminie odwołania od wyroku doręczonego dnia 3 kwietnia 2019 r.
8. Brak zarządzenia o odrzuceniu apelacji złożonej 8 kwietnia 2019 r., czyli pięć dni od doręczenia wyroku skazanemu

Postępowanie jest w toku, oskarżony czeka na podjęcie apelacji złożonej zgodnie z ustawą.

Ad 2.

[Art. 129. KPK - Elementy wezwania i zawiadomienia](#)

§ 1. W wezwaniu należy oznaczyć organ wysyłający oraz podać, w jakiej sprawie, w jakim charakterze, miejscu i czasie ma się stawić adresat i **czy jego stawiennictwo jest obowiązkowe, a także uprzedzić o skutkach niestawiennictwa.**

[Art. 117. KPK - Udział uprawnionego w czynności procesowej](#)

§ 3. **W razie niestawiennictwa strony, obrońcy lub pełnomocnika, których stawiennictwo jest obowiązkowe, czynności procesowej nie przeprowadza się, chyba że ustawa stanowi inaczej.**

Ad 3.

[Art. 322. KPK - Umorzenie śledztwa](#)

§ 1. **Jeżeli postępowanie nie dostarczyło podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, a nie zachodzą warunki określone w art. 324 wniosek o umorzenie postępowania i zastosowanie środków zabezpieczających, umarza się śledztwo bez konieczności uprzedniego zaznajomienia z materiałami postępowania i jego zamknięcia.**

§ 3. **Jeżeli umorzenie następuje po wydaniu postanowienia o przedstawieniu zarzutów albo przesłuchaniu osoby w charakterze podejrzanego, postanowienie o umorzeniu powinno zawierać także imię i nazwisko podejrzanego oraz w razie potrzeby inne dane o jego osobie.**

[Art. 93. KPK - Postanowienia, zarządzenia i polecenia](#)

§ 1. **Jeżeli ustawa nie wymaga wydania wyroku, sąd wydaje postanowienie.**

Ad 4.

Sąd zaniechał w trybie postanowienia ustosunkowania się do wniosku prokuratora o wymierzenia kary 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym oraz zasądzenia kosztów i opłaty w sprawie. Dlaczego? O tym w punkcie następnym.

Ad 5.

Niezrozumiałe jest obciążenie Skarbu Państwa kosztami skazanego za przestępstwo, w domyśle umyślne, w postępowaniu karnym. Skoro skazany dopuścił się naruszenia prawa, to z jakiej racji podatnicy mają sponsorować łobuza. Dlaczego Sąd stał się taki łaskawy i na jakich przesłankach? Otóż to nie jest dobroduszość, tylko naruszenie prawa procesowego, próba uprawomocnienia nielegalnego wyroku tylnymi drzwiami. Gdyby Sąd przychylił się do wniosku prokuratora o ograniczenie wolności i nakazanie prac społecznych oraz zasądził koszty procesu, to nie mógłby przeleżakować wyroku, musiałby powiadomić skazanego o zaistniałym stanie rzeczy i wezwać do wykonania czynności oraz o środkach zaskarżenia.

Ad 6.

Wyrok – orzeczenie sądu, rozstrzygające **merytorycznie** o kwestii będącej przedmiotem postępowania sądowego.

Nie chodzi tu o uzasadnienie wnioskowe (takiego wniosku nie było), tylko o krótkie merytoryczne rozstrzygnięcie. Opinia publiczna i skazany, nie mogą osiąść wiedzy z wyroku, czy można przypisać oskarżonemu czyn określony w akcie oskarżenia i co o tym świadczy. Legitymizacja to jest podstawa.

Art. 9. KK - Strona podmiotowa czynu - umyślność i nieumyślność

§ 1. Czyn zabroniony popełniony jest umyślnie, jeżeli sprawca ma zamiar jego popełnienia, to jest chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godzi.

Ad 7.

Art. 16. KPK - Pouczanie i informowanie uczestników postępowania

§ 2. Organ prowadzący postępowanie powinien ponadto w miarę potrzeby udzielać uczestnikom postępowania informacji o ciążyących obowiązkach i o przysługujących im uprawnieniach także w wypadkach, gdy ustawa wyraźnie takiego obowiązku nie stanowi. W razie braku takiego pouczenia, gdy w świetle okoliczności sprawy było ono nieodzowne, albo mylnego pouczenia, stosuje się odpowiednio § 1.

Ad 8.

Art. 448. KPK - Zawiadomienie o przyjęciu apelacji

§ 1. O przyjęciu apelacji zawiadamia się prokuratora oraz obrońców i pełnomocników, a także strony, po czym akta przekazuje się niezwłocznie sądowi odwoławczemu.

Art. 93. KPK - Postanowienia, zarządzenia i polecenia

§ 1. Jeżeli ustawa nie wymaga wydania wyroku, sąd wydaje postanowienie.

§ 2. W kwestiach nie wymagających postanowienia prezes sądu, przewodniczący wydziału, przewodniczący składu orzekającego albo upoważniony sędzia wydają zarządzenia.

Ad 1.

Śledztwo, imitacja procesu i wyrok, wydany został z obrazą fundamentalnych warunków odpowiedzialności karnej.

Art. 1. KK - Warunki odpowiedzialności karnej

§ 1. Odpowiedzialności karnej podlega ten tylko, kto popełnia czyn zabroniony pod groźbą kary przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia.

Grzegorza Niedźwieckiego oskarżono o to, że w dniu 24 lipca 2018 roku w Jeleniej Górze znieważył funkcjonariusza publicznego Wiceprezesa Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze SSR Pawła Siwka podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych w ten sposób, że przesłał w formie elektronicznej do różnych podmiotów zawiadomienia o przestępstwach niedopełnienia obowiązków i wymuszeń rozbójniczych wiedząc, że przestępstwa nie popełniono, tj. o czyn z [art. 226 § 1 k.k.](#) i [art. 238 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.](#)

W treści zarzutu i wyroku jest wiele sprzeczności. Po pierwsze, SSR Paweł Siwek w chwili zdarzenia nie był Wiceprezesem Sądu. Po drugie, wysłanie wiadomości e-mail nie spełnia elementów pisma procesowego, określonych w [art. 119 § 1 pkt 4 k.p.k.](#) (brak podpisu). Po trzecie, nie można przypisać oskarżonemu czynów określonych w akcie oskarżenia, bez faktu zdarzenia.

Art. 119. KPK - Elementy pisma procesowego

§ 1. Pismo procesowe powinno zawierać:

4) datę i podpis składającego pismo.

Za wysłanie wiadomości e-mail nie można oskarżonemu przypisać czynu znieważenia funkcjonariusza publicznego na służbie. Taki zarzut można postawić ewentualnie osobie, która użyje słów powszechnie uznanych za obelżywe w stosunku do policjanta podczas kontroli drogowej, lub obrazi sędziego podczas przewodu sądowego. Dwa czynniki łącznie, zbieżność czasowa i miejscowa, nie miały tu miejsca.

Orzecznictwo w tej materii jest jednoznaczne:

[Wyrok w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa, dnia 11 października 2006 r., Trybunał Konstytucyjny, P 3/06:](#)

1. Art. 226 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553 ze zm.) w zakresie, w jakim penalizuje znieważenie funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej dokonane niepublicznie lub dokonane publicznie, **lecz nie podczas pełnienia czynności służbowych, jest niezgodny z art. 54 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.**

[Niedopuszczalne staje się ściganie z tytułu zniewagi funkcjonariusza publicznego dokonanej, czy to publicznie, czy niepublicznie, wyłącznie w związku z jego czynnościami służbowymi, a nie podczas wykonywania tych czynności \(uzasadnienie wyroku\).](#)

Stwierdzenie „**niedopuszczalne**”, oznacza bezwzględny zakaz prowadzenia z urzędu postępowania w sprawie znieważenia funkcjonariusza nie podczas pełnienia obowiązków (czynności) służbowych.

[Uchwała SN \(7\) z 20.6.2012 r., I KZP 8/12:](#)

*Uzasadnione jest natomiast pozostawienie poza zakresem ochrony art. 226 § 1 KK tych wszystkich wydarzeń, które mają miejsce poza czasem wykonywania obowiązków i bez związku z nimi. W takich sytuacjach funkcjonariusz - w razie znieważenia go - ma takie same możliwości prawne, jak każdy inny obywatel, może zatem wnieść **prywatny akt oskarżenia o przestępstwo z art. 216 KK** (uzasadnienie uchwały).*

Można pokusić się tu o zarzut fałszywego oskarżenia, tj. o czyn określony [w art. 234 k.k.](#), ale nie znieważenia funkcjonariusza na służbie, ponieważ to nie piaskownica.

Drugiego zarzutu, fałszywego zawiadomienia o przestępstwie wiedząc, że przestępstwa nie popełniono, również nie można było postawić, a tym bardziej skazać za to, ponieważ nie mieliśmy tu do czynienia z formalno prawnym zawiadomieniem organów ścigania o fałszywym przestępstwie. Jak wspomniałem wcześniej, wysłanie wiadomości e-mail nie spełnia elementów pisma procesowego, określonych w [art. 119 § 1 pkt 4 k.p.k.](#) (brak podpisu). W takiej sytuacji prokuratura wzywa zawiadamiającego o uzupełnienie w terminie 7 dni braków formalnych, pod rygorem pozostawienia sprawy bez biegu w trybie [art. 120 k.p.k.](#)

Żeby było ciekawiej, oskarżony Grzegorz Niedźwiecki wysłał pocztą elektroniczną do tych samych podmiotów kopię zawiadomienia o przestępstwach z dnia 24 lipca 2018 r. w dniu 24 sierpnia 2019 r. Prokura Rejonowa w Jeleniej Górze winna obecnie wszcząć śledztwo i skierować ponowny akt oskarżenia, sąd natomiast winien skazać fałszerza, a Sąd Rejonowy w Złotoryi odwieść pół roku pozbawienia wolności, które Grzegorzowi Niedźwieckiemu zasądzone w dniu 28 lutego 2019 r. Obawiam się, że będzie problem, ponieważ tym razem Niedźwiecki stawia się na nielegalny proces i wyartykułuje sędziemu prowadzącemu zasady działania organów państwa i obowiązek przestrzegania prawa. Nie mamy tu do czynienia z prowokacją telefoniczną o podłożeniu bomby do sądu.

Gdyby nawet można było przypisać oskarżonemu czyny określone w akcie oskarżenia, to w każdym rzetelnym procesie, należy wyjaśnić wszelkie okoliczności mające istotne znaczenia w sprawie. Tymi okolicznościami, są przyczyny zaistnienia konfliktu, czyli prowadzenie egzekucji [I C 1062/08](#) (I Co 3259/08) przez „znieważonego” sędziego w niedopuszczalnym trybie (vide [SN III CZP 23/06](#)).

Wadliwie prowadzona egzekucja I Co 3259/08 oraz **I Co 441/16** ma ścisły związek z oskarżeniem, jest przyczyną tego negatywnego skutku. Wydano bowiem prywatny wyrok na ofiarę przestępstw sądowych. Przestępcy wydali wyrok na ofiarę swoich własnych przestępstw. Te przestępstwa trwają i to dwanaście lat. Następca SSR Pawła Siwka, SSR Paweł Woźniak się zapowietrzył, a Sąd Okręgowy w postępowaniu **II S 14/19**, narusza [art. 11 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania](#).

Sędzia Jacek Kielar przekroczył uprawnienia, nie dopełnił obowiązku wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy i przyczyn zaistniałego stanu rzeczy, poświadczył przy tym nieprawdę, nadużył władzy.

Nastąpiła tu obraza przepisów prawa materialnego i przepisów prawa procesowego.

Kim jest osoba skazująca człowieka bez faktu czynu zarzucanego? Gangsterem

Wyrok ogłoszony w dniu 28 lutego 2019 r. jest sprzeczny z [art. 226 § 1 k.k.](#) w zw. z wyrokiem [TK – P 3/06](#) i [art. 238 k.k.](#) w zw. z [art. 119 § 1 pkt 4 k.p.k.](#) Jest sprzeczny z faktami i wskazanymi przepisami prawa procesowego. Jest nielegalny, pokroju Jana Hryckowiana, który skazał Rotmistrza Witolda Pileckiego w nienależycie obsadzonym składzie sędziowskim (jeden ławnik). SSR Jacek Kielar wydał wyrok na zlecenie, z naruszeniem fundamentalnych warunków odpowiedzialności karnej, kapturowo, bez rzetelnego procesu sądowego i prawa do obrony. Naruszył przy tym [art. 42 zd. 2 konstytucji](#) w zw. z [art. 176 konstytucji](#) i [art. 78 konstytucji](#) oraz [art. 2 k.k.](#) w zw. z [art. 445 k.p.k.](#) i [art. 425 § 1 k.p.k.](#) Wydał wyrok na zasadzie pokaż mi człowieka a paragraf się znajdzie.

Grzegorz Niedźwiecki złożył apelację w dniu 8 kwietnia 2019 r. od wyroku doręczanego mu dnia 3 kwietnia 2019 r. SSR Jacek Kielar zaniechał przekazania jej organowi nadrzędnemu i poinformowania skarżącego o tym fakcie i nie wydał zarządzenia odrzucającego apelację.

Postępowanie jest w toku, oskarżony czeka na podjęcie apelacji złożonej zgodnie z ustawą.

Takie przekroczenia uprawnień w znowie prokuratorsko sędziowskiej, popełnia sędzia Kazimierz Chłopecki z Legnicy w sprawie II K 38/19, o czym powiem w następnym odcinku. O parodii prawa w Sądzie Rejonowym Jelenia Góra, sędziów, którzy wbrew zasadzie **nemo iudex in causa sua** oraz interesowi społecznemu, prowadzą proces II K 900/19 o zniesławienie dyspozycyjnej prokurator Anny Surowiak, też warto wspomnieć. Też warto poddać analizie. To są producenci przestępców.

Kim jest osoba skazująca człowieka bez faktu czynu przestępczego? Gangsterem